

INFORME SOBRE L'ESTAT DE LA CASA DE LES ROQUES

Autor: Calomarde Gramage

Ple: 1 d'octubre de 1999

La Casa de les Roques de València, seu de les roques del Corpus de la ciutat, és un edifici modern, propietat de l'Ajuntament, pròxim al carrer Roters i a les torres de Serrans, l'origen del qual es remunta a l'any 1434, en què es construí per disposició de la ciutat, segons Orellana, a fi de custodiar les roques i els objectes utilitzats en les festes, com estendarts, banderoles, vestits, cavallets del Corpus, àguiles, gegants i nanos, i altres propis de les festivitats públiques de la ciutat.

Actualment s'hi guarden les roques, les tres àguiles i les estructures dels gegants.

La casa consta d'un gran pati amb coberta empinada a dos aigües i bigues de fusta. Una galeria superior fa la volta del pati, llevat de la part que dóna a la fatxada, la qual cosa li dóna l'aspecte d'un corral de comèdies. Quatre grans murs sostenen la coberta i delimiten al mateix temps dos espais més, laterals, amb sostre pla.

L'estat de conservació era deficient i una restauració recent l'ha salvat evitant que continuara deteriorant-se. La fatxada té poc interès, llevat del gran portal pel qual ixen les carrosses monumentals, que són l'element més important de la casa. El nom de roques recorda la configuració que tenien estos carros, sobre els quals es representaven els misteris. Degué ser a principis del segle XV quan es disposà que participaren en la processó del Corpus, si bé també desfilaren en altres festes de la ciutat.

De les conservades, la més antiga és la de Sant Miquel, construïda en 1535 i que commemora la conquesta de la ciutat per Jaume I. Segueixen La Roca Diablera, La Fe i La Puríssima, totes elles de 1542 i repetidament restaurades. La de Sant Vicent Ferrer s'erigí per acord del dia 10 de març de 1665, i poc després, en 1674, es construí la de La Santíssima Trinitat, que representa el Misteri d'Adam i Eva o La Creació del Món.

Totes foren bellament reproduïdes en les curioses aquarel·les de San Bernardo Tarín, propietat de l'Ajuntament de València, publicades luxosament en el nostre segle.

Més modernes són la roca València, construïda en 1885, en commemoració del quart centenari de la canonització de Sant Vicent Ferrer, amb la intervenció de diversos artistes dirigits pel professor Luis Tellez; la denominada La Fama, erigida per Lo Rat Penat i el Cercle de Belles Arts per a la Fira de Juliol de 1899, i la del Patriarca, de 1961, any de la canonització de Sant Joan de Ribera, construïda a expenses del Sindicat Provincial de la Fusta amb l'ajuda de diversos gremis. L'obra va ser dirigida per l'artista José Justo.

També es conserven en la Casa de les Roques les tres àguiles relacionades amb Sant Joan Evangelista, bastant modernes. Fetes de fusta i cartó sobredaurats, són obra de Luis Roig Alós.

Les estructures dels gegants amb les seues robes tenen més valor simbòlic que real. Són quatre parelles que representen les quatre parts del món conegudes en 1588, any en què es construïren els primers gegants.

Considere, després de visitar la casa, que seria possible revalorar-la convertint-la en MUSEU HISTÒRIC d'exhibició de tan populars i suggestius monuments itinerants; i també l'edició d'un tríptic explicatiu de la festa del Corpus de València.